РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЧЕТИРИДЕСЕТ И ВТОРО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВОДИТЕ

Обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999 г., в сила от 28.01.2000 г., изм. и доп., бр. 81 от 6.10.2000 г., в сила от 6.10.2000 г., бр. 34 от 6.04.2001 г., бр. 41 от 24.04.2001 г., изм., бр. 108 от 14.12.2001 г., бр. 47 от 10.05.2002 г., в сила от 11.06.2002 г., бр. 74 от 30.07.2002 г., бр. 91 от 25.09.2002 г., в сила от 1.01.2003 г., изм. и доп., бр. 42 от 9.05.2003 г., изм., бр. 69 от 5.08.2003 г., бр. 84 от 23.09.2003 г., доп., бр. 107 от 9.12.2003 г., бр. 6 от 23.01.2004 г., изм., бр. 70 от 10.08.2004 г., в сила от 1.01.2005 г., изм. и доп., бр. 18 от 25.02.2005 г., в сила от 20.01.2005 г., изм., бр. 77 от 29.07.2005 г., изм. и доп., бр. 94 от 25.11.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм., бр. 29 от 7.04.2006 г., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., изм. и доп., бр. 36 от 2.05.2006 г., в сила от 1.07.2006 г., бр. 65 от 11.08.2006 г., в сила от 11.08.2006 г., попр., бр. 66 от 15.08.2006 г., изм., бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 108 от 29.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 22 от 13.03.2007 г., в сила от 11.02.2007 г., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., изм. и доп., бр. 36 от 4.04.2008 г., изм., бр. 52 от 6.06.2008 г., бр. 70 от 8.08.2008 г., бр.12

от 13.02.2009 г., в сила от 1.01.2010 г. (*) - изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 47 от 23.06.2009 г., в сила от 23.06.2009 г., изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., в сила от 16.10.2009 г., бр. 93 от 24.11.2009 г., в сила от 25.12.2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 1.12.2009 г., изм., бр. 103 от 29.12.2009 г., изм. и доп., бр. 61 от 6.08.2010 г., изм., бр. 98 от 14.12.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 9.04.2011 г., бр. 28 от 5.04.2011 г., в сила от 5.04.2011 г., доп., бр. 35 от 3.05.2011 г., в сила от 3.05.2011 г., изм. и доп., бр. 80 от 14.10.2011 г., в сила от 14.10.2011 г., бр. 45 от 15.06.2012 г., в сила от 1.09.2012 г., изм., бр. 77 от 9.10.2012 г., в сила от 9.10.2012 г., бр. 82 от 26.10.2012 г., в сила от 26.11.2012 г., бр. 66 от 26.07.2013 г., в сила от 26.07.2013 г., изм. и доп., бр. 103 от 29.11.2013 г.

§ 1. Член 47, алинея 11 се изменя така“

„(11) От едно водовземно съоръжение за минерална вода се предоставя концесия за добив по ал.2, т.1 на един концесионер“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Когато до влизането в сила на този закон за едно водовземно съоръжение за минерална вода са сключени концесионни договори за добив по чл. 47, ал.2 т.1 с повече от един концесионер, те продължават действието си до тяхното прекратяване

§ 3. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в Държавен вестник

Вносители:

МОТИВИ КЪМ ПРОЕКТА ЗА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВОДИТЕ

Предложеното изменение по чл.47, ал.11, т.1 от Закона за водите преследва няколко основни цели. Преди всичко има нужда от повишаване на ефективността в управление на публичния ресурс, чрез увеличаване на възможността за сключване на концесионни договори за добив на минерални води с цел бутилиране. Следва да се предприемат законодателни мерки против изкуствено затваряне и монополизиране на пазара, като се премахнат неоправданите легални бариери и се даде възможност за навлизане на нови предприятия. Не на последно място изменението се налага с оглед цялостно подобряване на редакцията на законовите разпоредби и постигане на съгласуваност в правната уредба

Приемането на предложението за изменението на чл. 47, ал.11 се налага по следните причини:

На първо място, концесионерите към настоящия момент далеч не оползотворяват изцяло капацитета на находищата на минерални води. От друга страна, действащата разпоредба на чл.47, ал.11 от Закона за водите въвежда принципа „ едно находище един концесионер“ по този начин на практика се блокира неоползотворения ресурс и се поставя неоправдана законодателна бариера пред навлизане на нови предприятия на пазара.

На второ място, настоящата редакция на чл.47, ал.11 не кореспондира с останалите разпоредби на закона. Така например чл.47, ал.5 определя, че в предмета на концесия се включва водовземното съоръжение, а не цялото находище. По същият начин в § 28, ал.7 към ЗИД на Закона за водите (дв. Бр 47 от 2009, в сила от 23.06.2009 г., изм. и под. бр. 95 от 2009 г.) е уточнено, че експлоатационния курс по чл.47, ал.9 се определя за водовземните съоръжения, които са предмет на концесията, не за цялото находище. С предложеното изменение се въвежда принцип „ едно водовземно съоръжение – един концесионер за добив“ , което съответства напълно на чл. 47, ал.7 и останалите разпоредби на закона. Премахва се правилото „едно находище - един концесионер“, което е необосновано и несъответства на логиката на закон.

На трето място, запазването на действащата редакция на чл.47, ал.11 не е условие за правилното транспониране на Директива 2009/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18.06.2009г. относно

експлоатацията и предлагането на пазара на натурални минерални води. Чл.8, § 2 от Директивата забраняване на пазара на натурална минерална вода от един и същ извор под повече от едно търговско писание.

Разпоредбата е транспонирана в чл.23, ал.2 от Наредбата за изисквания към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Забраната няма нищо общо с принципа, по който ще се концесионират минералните води. С приемането на Регламент/ЕО/692/2003 на Съвета отпадна възможността търговското наименование на минералната вода да се регистрира като географско указание или наименование за произход. Този принцип се следват и от сега действащият Регламент/ЕО/510/2006 на Съвета. Само по себе си търговското наименование (самото наименование на местност или населено място, свързано с местоположението на източника или находището), не може да се регистрира като търговска марка за минерална вода, съгласно действащото законодателството, тъй като указва географския произход на водата (чл.11. ал.1, т.4 от ЗМГО). Няма обаче пречки за регистрация на марка, която съдържа наименование на местност или населено място свързано с местоположението на водоизточника или находището (т.е. търговското наименование на минералната вода), стига то да е изписано по характерен начин (със или без допълнителен графичен елемент). Такава марка е регистрабилна, тъй като е способна да отличи търговския произход на стоката, т.е. може да отличи минералната вода от едно и също находище добивана (бутилирана) от различни лица. Съдържащото се в марката наименование (на местност, населено място и пр.) указва географския, а не търговския произход на стоката, поради което е извън закрила – т.е. свободно за използване от всяко лице, което бутилира минерална вода от същото находище. Спирането на изискванията относно означаването и търговското предлагане на минерални води е съвместимо с експлоатацията на находищата от повече от един концесионер каквито примери има и в момента (находищата Хисар и София – Горна Баня).

Следователно приемането на предложението за изменението на чл.47, ал.11 от Закона за водите е целесъобразно и непротиворечи на изискванията на Европейския съюз.

Вносители: